

ΠΙΓΚΟΥΙΝΟΣ

Υπάρχουν 17 είδη πιγκουίνων και βρίσκονται όλα στο νότιο ημισφαίριο.

Το πιο ψηλό είδος πιγκουίνου είναι ο Αυτοκρατορικός, με ύψος που φτάνει περίπου 1,20μ, ενώ το πιο γρήγορο είδος είναι ο πιγκουίνος Gentoο που μπορεί να κολυμπήσει με ταχύτητα πάνω από 35 χιλιόμετρα την ώρα.

Η ιδιαίτερη εναλλαγή του μαύρου και άσπρου χρώματος στο σώμα του είναι θέμα... καμουφλάζ. **Η πλάτη του είναι μαύρη για να μην ξεχωρίζει από τον βυθό όταν κολυμπάει, στα μάτια κάποιου που παρακολουθεί από ψηλά, ενώ η κοιλιά του λαμπερά λευκή για να «χάνεται» στην φωτεινή επιφάνεια του νερού για κάποιο πλάσμα που παρακολουθεί από τον βυθό.** Ο μέσος πιγκουίνος ζει 15-20 χρόνια και περνά το 75% της ζωής του στο νερό.

Οι πιγκουίνοι καταπίνουν πολύ θαλασσινό νερό καθώς κυνηγούν κολυμπώντας, αλλά έχουν έναν ειδικό αδένα πίσω από τα μάτια τους που φιλτράρει το νερό και τελικά οι πιγκουίνοι το αποβάλλουν ξεφυσώντας.

Σε αντίθεση με άλλα πουλιά, που χάνουν και αντικαθιστούν τα φτερά τους λίγα-λίγα, οι πιγκουίνοι τα χάνουν όλα μονομιάς, περνώντας δύο ή τρεις εβδομάδες κολλημένοι στο έδαφος, όσο περιμένουν να ξαναφυτρώσουν. Αν ένα αυτοκρατορικό πιγκουινάκι πεθάνει, η μαμά του συνήθως απαγάγει ένα ξένο για να το αντικαταστήσει.

Παρ' ότι δεν έχουν εμφανή αυτιά, **οι πιγκουίνοι έχουν άριστη ακοή και βασίζονται σε ιδιαίτερους ήχους για να αναγνωρίσουν το ταίρι τους όταν επιστρέφουν στις αποικίες τους,** που συνήθως αριθμούν δεκάδες χιλιάδες μέλη.

Οι πιγκουίνοι δεν φοβούνται ιδιαίτερα τους ανθρώπους, γιατί δεν είναι συνηθισμένοι να κινδυνεύουν ως θηράματα στη στεριά. **Επιβιώνουν από το κρύο, επειδή διατηρούν ένα ζεστό στρώμα αέρα μεταξύ φτερών και επιδερμίδας, το οποίο λειτουργεί σαν θερμομόνωση.** Μάλιστα, στη στεριά, ξοδεύουν πολλές ώρες τη μέρα στην περιποίηση των φτερών τους για να παραμείνουν «αδιάβροχα».

«Πιγκουίνος» ήταν αρχικά η επιστημονική ονομασία ενός ασπρόμαυρου πουλιού που ζούσε στον ανατολικό Καναδά. Όταν οι πρώτοι εξερευνητές του νότιου ημισφαιρίου είδαν τα συμπαθέστατα ασπρόμαυρα πλάσματα που ξέρουμε σήμερα ως πιγκουίνους, τους έδωσαν αυτό το όνομα.

Οι πιγκουίνοι έχασαν την ικανότητα να πετούν εκατομμύρια χρόνια πριν, αλλά η σωματοδομή τους, τους κάνει εξαιρετικούς κολυμβητές. Μπορούν επίσης να μείνουν κάτω από το νερό μέχρι και 20 συνεχόμενα λεπτά κρατώντας την αναπνοή τους, ενώ η όρασή τους είναι πιο δυνατή μέσα στο νερό παρά στη στεριά. Τρώνε κυρίως ψάρια, και ένας μεγάλος πιγκουίνος, με μια βουτιά μπορεί να πιάσει ως και 30 ψάρια.

Οι πιγκουίνοι δεν έχουν δόντια, αλλά σπείρες στη γλώσσα και τον «ουρανίσκο» του ράμφους τους, που τους βοηθούν να τρώνε πιο αποτελεσματικά. Μαζί με το φαγητό τους, καταπίνουν και πέτρες ή βότσαλα. Οι επιστήμονες πιστεύουν ότι υπάρχει η πιθανότητα να τους βοηθούν στη γρηγορότερη πέψη, ή απλώς στο να αποκτούν έξτρα βάρος ώστε να κολυμπούν βαθύτερα στη θάλασσα.

ΜΕΛΙΝΑ ΧΡΙΣΤΙΝΑΚΗ